

ПРЕС КЛИПИНГ

15. септембар 2015.

НАСЛОВИ

Vlada: Minimalna cena rada ostaje 121 dinar;(str.2)

Ćate čekaju na kvote; (str.3)

Vlada odlučila: Minimalac ostaje 121 dinar po satu;(str.4)

NEMA DOGOVORA Ponovo bez odluke o minimalcu, vlada na potezu;(str.5)

Šta 78 škola u Srbiji imaju zajedničko - račune u blokadi;(str.7)

Минималац и догодине 21.000 динара?;(str.9)

Bez zaostalih plata do kraja maja 2016. Godine;(str.11)

I razjedinjeni u štrajk; (str.13)

Газде и држава против повећања минималца;(str.14)

SRBIJA MEĐU NAJGORIMA;(str.16)

"Pokrećemo, fabrika ne ide u staro gvožđe";(str.16)

Vlada: Minimalna cena rada ostaje 121 dinar

Tanjug / FoNet

Pošto Socijalno-ekonomski savet zbog neslaganja predstavnika sindikata i poslodavaca nije doneo odluku o visini minimalne cene rada, Vlada Srbije je donela odluku da ona ostane 121 dinar po radnom času

Vlada Srbije danas je donela odluku da visina minimalne cene rada, bez poreza i doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, za period januar-decembar 2016. godine iznosi 121 dinar po radnom času.

Vlada je ovu odluku donela u skladu sa članom 112 Zakona o radu koji propisuje da, ukoliko Socijalno-ekonomski savet Srbije ne utvrdi minimalnu cenu rada u roku od 15 dana od dana početka pregovora, visinu minimalne zarade utvrđuje Vlada Srbije i to najkasnije 15. septembra tekuće godine za narednu kalendarsku godinu, saopšteno je posle sednice Vlade.

Predsednik Unije poslodavaca Nebojša Atanacković je na konferenciji za novinare u Vladi Srbije rekao da odluka je doneta zbog različitih stavova članova SES-a, odnosno sindikata i poslodavaca.

Sindikati su tražili da se cena rada po radnom satu sa sadašnjih 121 dinar, poveća na 143,5 dinara, dok predstavnici poslodavaca smatraju da ona ne bi trebalo da se menja jer se još uvek nisu stekli uslovi u privredi za to.

Ministar rada Aleksandar Vulin rekao je da su predstavnici vlade i resornog ministarstva bili na stanovištu da u ovom trenutku nema mogućnosti da se prevale još jedan teret na leđa privatnih poslodavaca, odnosno da se nisu stekli uslovi da se cena rada poveća.

Članovi Socijalno-ekonomskog saveta na sednici koja je održana početkom prošle nedelje takođe nisu doneli odluku o visini minimalne cene rada za 2016. godinu.

Poslednji put visina minimalca je promenjena u septembru prošle godine, i tada je odlučeno da ona za ovu godinu po radnom satu iznosi 121 dinar.

Prethodno se cena rada nije menjala od 2012. godine i iznosila je 115 dinara.

Čate čekaju na kvote

J. Ž. SKENDERIJA

Svi koji ispune uslov, a rade u javnom sektoru, za mesec dana ostaće bez posla. Sindikati traže ocenu ustavnosti propisa čija primena počinje

ZA mesec dana svi koji ispunjavaju uslov za penziju, a zaposleni su u javnom sektoru, da ne bi postali tehnološki višak moraće, po sili novog zakona, da napuste svoja radna mesta! I dok sindikati tvrde da će se Zakonom o načinu određivanja maksimalnog broja zaposlenih u ovoj oblasti prinudno penzionisati ljudi koji to ne žele, u Ministarstvu državne uprave i lokalne samouprave objašnjavaju da je cilj novog propisa da se smanji otpuštanje radnika, a svi zaposleni će za odlazak dobiti i otpremninu.

Međutim, za medicinske sestre, učitelje, nastavnike, opštinske službenike važiće nova pravila. Svi koji se približavaju godinama za penzionisanje najverovatnije će morati da učestvuju u državnoj racionalizaciji. Naime, član 20 ovog zakona definiše prestanak radnog odnosa zbog ispunjenja uslova za starosnu penziju i daje mogućnost sporazumevanja između poslodavca i zaposlenog o nastavku radnog odnosa i dužini njegovog trajanja. Ali radnici malo prostora daju dogovoru.

Kako je ranije najavljeno, Zakon o načinu određivanja maksimalnog broja zaposlenih u javnom sektoru stupiće na snagu 12. oktobra.

Ranka Savić, predsednica Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata, naglašava da čim postoje različiti uslovi penzionisanja sigurno je da diskriminacija postoji.

- Pretpostavljam da mnoge žene zaposlene u javnom sektoru žele da idu u penziju, pošto tu ne spadaju samo opštinske službenice, nego i terenske radnice, poput onih iz "Zelenila" Beograd - kaže Savić. - Svejedno, to je pravno i društveno nepravedno. Time je trebalo da se bave reprezentativni sindikati koji sede u Socijalno-ekonomskom savetu i najveća odgovornost je na njima. Mi ćemo svakako tražiti utvrđivanje ustavnosti ovog zakona.

PRAVILA VEĆ PROMENJENA Pravila za odlazak zaposlenih u prosveti već su promenjena tokom leta. Naime, izmenjen je Zakon o osnovama sistema obrazovanja, po kome su školsku klupu napuštali svi oni koji ispune jedan uslov, starosni ili dužinu staža, dok su ostali mogli da rade do ispunjenja oba uslova ili do maksimalnih 65 godina starosti.

Iz Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave najavljuju da će se posle prvog kruga racionalizacije analizirati i u kojim sektorima nedostaje kadar. Racionalizacija, po njima, traje već dve godine, jer je na snazi zabrana zapošljavanja.

Ivica Cvetanović, predsednik Konfederacije slobodnih sindikata, objašnjava za "Novosti" da je sve još u fazi dogovora i da ministarstva tek treba da definišu sistematizacije i viškove.

- U prosveti je 5.000 ljudi proglašeno viškom, a ima potrebe za 13.800 novih zaposlenih - kaže Cvetanović. - To znači da u školama ima i viška i manjka. Pregovara se oko dobrovoljnih odlazaka, ali ne mogu svi to da iskoriste. Najveći problem je, čini se, nenastavno osoblje.

Po njemu, u našem javnom sektoru nema viška nego samo radnike treba pravilno rasporediti. Primera radi, socijalna zaštita nema viška, ali i tamo će država ponuditi socijalni program onima koji žele da idu.

- Samo u ovom resoru nedostaje 230 stručnjaka - kaže Cvetanović. - Najkritičnije je u lokalnim samoupravama, jer je tamo bilo dosta političkih zapošljavanja.

U jednu od najnerazvijenijih opština u Srbiji, Belu Palanku, još nisu stigle kvote nadležnih.

- Problem je što sav višak neće moći u penziju, jer ne ispunjavaju svi uslov, pa će ipak biti i otpuštanja - kažu u opštinskoj upravi. - Ovo je mala opština i prilično će se osetiti odlazak zaposlenih.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/590606/Vlada-odlucila-Minimalac-ostaje-121-dinar-po-satu>

Vlada odlučila: Minimalac ostaje 121 dinar po satu

Tanjug

Minimalna cena rada ostaje nepromenjena i u narednoj godini će iznositi 121 dinar po radnom satu, odlučila je danas Vlada Srbije. U taj iznos nisu uračunati porezi i doprinosi za obavezno socijalno osiguranje. Vlada je ovu odluku donela u skladu sa članom 112 Zakona o radu, saopštilo je Ministarstvo za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja. Vlada je odluku donela nakon što predstavnici poslodavaca i sindikata nisu uspeali da se dogovore o iznosu cene rada za narednu godinu u roku od 15 dana od dana početka pregovora. Inače, sutra ističe rok za utvrđivanje minimalne cene rada za 2016.

Predsednik Unije poslodavaca Nebojša Atanacković je na konferenciji za novinare u Vladi Srbije rekao da odluka nije doneta zbog različitih stavova članova SES-a, odnosno sindikata i poslodavaca.

Sindikati su tražili da se cena rada po radnom satu sa sadašnjih 121 dinar, poveća na 143,5 dinara, dok predstavnici poslodavaca smatraju da ona ne bi trebalo da se menja jer se za to još nisu stekli uslovi u privredi.

Ministar rada Aleksandar Vulin rekao je da su predstavnici vlade i resornog ministarstva bili na stanovištu da u ovom trenutku nema mogućnosti da se prevali još jedan teret na ledja, prvenstveno privatnih poslodavaca, odnosno da se nisu stekli uslovi da se cena rada poveća.

NEMA DOGOVORA Ponovo bez odluke o minimalcu, vlada na potezu

Tanjug

Zbog neslaganja predstavnika sindikata i poslodavaca, Socijalno-ekonomski savet ni danas nije usaglasio dogovor o visini minimalne cene rada po radnom času za 2016. godinu, pa se očekuje da će odluku o tome u utorak doneti Vlada Srbije.

Rok za utvrđivanje minimalne cene rada je 15. septembar.

Predsednik Unije poslodavaca Nebojša Atanacković je na konferenciji za novinare u Vladi Srbije rekao da odluka je doneta zbog različitih stavova članova SES-a, odnosno sindikata i poslodavaca.

Sindikati su tražili da se cena rada po radnom satu sa sadašnjih 121 dinar, poveća na 143,5 dinara, dok predstavnici poslodavaca smatraju da ona ne bi trebalo da se menja jer se još uvek nisu stekli uslovi u privredi za to.

Ministar rada Aleksandar Vulin rekao je da su predstavnici vlade i resornog ministarstva bili na stanovištu da u ovom trenutku nema mogućnosti da se prevali još jedan teret na leđa, prvenstveno privatnih poslodavaca, odnosno da se nisu stekli uslovi da se cena rada poveća.

On je takođe naveo da će konačnu odluku o tome sutra doneti Vlada Srbije.

"Stav je jasan i ne očekujem njegovu promenu, svejedno to mora da potvrdi Ministarstvo finansija jer formalnu odluku donosi vlada na predlog tog ministarstva", rekao je Vulin.

On je ukazao da su predstavnici sindikata i poslodavaca u SES-u odgovorni, da su i jedni i drugi u pravu i da zastupaju svoja članstva, i da su svi izneti argumenti validni.

"Niko nije srećan što se minimalna cena rada u javnom sektoru odnosi na 61. 500 zaposlenih, to je veliki broj, a još već broj je onih na koje se odnosi u realnom sektoru", rekao je Vulin.

On je podsetio da vlada namerava da poveća i plate i penzije i da će ih povećati tamo gde ih je smanjivala, kao i onima kojima uopšte nije smanjivala, odnosno onima sa najnižim primanjima.

"Da smo išli na povećanje cene rada, onda bi i povećanje plata i penzija bilo dovedeno u pitanje, za one ne primaju minimalnu zaradu odnosno za one koji su do sada primalni minimalnu zaradu, a nisu ni na koji način bili pogođeni merama štednje. Moramo gledati celu sliku", poručio je Vulin.

On je ukazao da bez obzira što nije postignut dogovor na današnjoj sednici, SES ima svoju svrhu i da je dogovoreno da se sastanci održavaju svakog prvog ponedeljka u mesecu.

Upitan da li bi smanjenje nameta za poslodavce moglo da utiče na mogućnost povećanja plata Vulin je kazao da na to pitanje može odgovor dati Vlada i predstavnicima ministarstava finansija i privrede te da ne može da se o tome izjasni.

"Dobri rezultati postoje, stanje u finansijama je bolje, a da li to možemo da iskoristimo već u prvoj godini ili u nekoliko meseci to je već veliko pitanje. Na to može odgovor da vam da kompletna vlada, Ministarstvo finansija i Ministarstvo privrede koji su korisnici budžetskih sredstva", rekao je Vulin.

Upitan da li visina minimalca mora ići u okviru dogovora sa MMF-om on je kazao da zbir svih mera čini dogovor sa MMF-om.

"Nije MMF neko ko može da vam naredi ovo ili ono. Ne može. Mi smo suverena zemlja. Mi smo ušli u razgovore sa MMF-om i pristali na određene stvari kao i što je MMF takođe pristao na određene stvari kad smo mi u pitanju i mora se posmatrati cela slika", rekao je Vulin.

Atanacković je rekao da poslodavci smatraju da se u privredi nisu stekli uslovi za povećanje cene rada i da bi to sa sobom povlačilo i povećanje drugih plata koje nisu na minimalcu.

On je podsetio da poslodavci već godinama traže da se smanje doprinosi po osnovu rada jer je, kako je kazao, nivo od više od 60 odsto koliko se za to izdavanja neodrživ.

"Time bi smanjili rad na crno i poslodavci bi bili stimulisani da zapošljavaju nove radnike i to bi značilo istovremeno i mogućnost povećanje plata radnika", rekao je on.

Predsednik Saveza samostalnih sindikata Srbije Ljubisav Orbović rekao je da osnovni razlog što nije mogao da se postigne dogovor o minimalcu Ministarstvo finansija, koje, kako je kazao, nije izašlo sa podacima i argumentima zašto ona treba da ostane na nivou od 121 dinar ili da bude veća u narednoj godini.

Očito je da je jedan od osnovnih problema da bez pregovora sa MMF-om ne može da se dođe do odluke o minimalcu, rekao je on.

Orbović je kazao da bi u narednom periodu trebalo razmisliti o zamrzavanju člana 112 Zakona o radu koji se odnosi na minimalac, "ako se o tome ne odlučuje u samostalnim pregovorima".

"Ako to ne radimo samostalno, onda nema razloga da se vrše fingirani pregovori o minimalcu", zaključio je Orbović.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/590477/Sta-78-skola-u-Srbiji-imaju-zajednicko--racune-u-blokadi>

Šta 78 škola u Srbiji imaju zajedničko - račune u blokadi

RTS

Novu školsku godinu 78 osnovnih i srednjih škola počelo je sa blokiranim računima. Međutim, njihov broj se iz dana u dan menja, pa se tako devet dana kasnije 106 škola suočilo sa problemom da sa svojih računa ne mogu da plate ni najosnovnija sredstva za rad. Najviše ih je u Novom Pazaru, Zaječaru, Smederevskoj Palanci, Nišu.

Pojedine škole godinama ne izmiruju svoje obaveze. U Ministarstvu prosvete kažu da plate i otpremnine redovno isplaćaju, a da je odgovornost na lokalnim samoupravama, koje po zakonu moraju da finansiraju materijalne troškove škole, prevoz i jubilarne nagrade.

Sedam godina je račun Grafičke škole na Novom Beogradu blokirano. Sada je, kažu, ipak lakše, jer je lokalna samouprava izmirila više od sedamdeset miliona dinara duga za komunalije. Međutim, popravka krova koji već godinama prokišnjava nije moguća.

- U prvoj godini imamo oko 250 učenika, a nismo imali gde da ih smestimo, nismo imali školskog inventara, odnosno nameštaja, klupa i stolica za njih pa smo našli donatore - rekao je direktor Grafičke škole u Beogradu Velibor Božović.

Donatori pomažu i pri kupovini potrošnog materijala za praksu. Učenici i nastavnici, kada imaju sredstava, sami kreće učionice.

Slično je i u drugim školama u blokadi. Najviše ih je u Novom Pazaru, Zaječaru, Smederevskoj Palanci, Nišu. Među njima je i Kragujevac, gde lokalna samouprava od avgusta ipak pronalazi sredstva da deblokira račune.

- Naša škola je tada izašla iz blokade, međutim, zbog pojedinačnih nekih naknadnih tužbi koje su stizale ili koje nisu bile stigle na naplatu, mi svakodnevno upadamo ili izlazimo iz blokade - kaže Tatjana Marinković, direktor OŠ "Svetozar Marković" u Kragujevcu.

Dogovorom tri ministarstva - prosvete, finansija i državne uprave i lokalne samouprave - prevaziđen je deo problema.

Pomoćnica ministra prosvete u sektoru za srednje obrazovanje i obrazovanje odraslih Snežana Marković kaže da to znači da lokalne samouprave direktno plaćaju vodu, struju i te tekuće troškove, da ne bi ono što uplate školi propalo zbog blokade.

Iz istog razloga otvaraju se posebni podračuni s kojih se isplaćuju otpremnine. Ali, računi škola ostaju blokirani.

- Mislim da bi prava stvar bila da lokalna samouprava sve pita ili Gradski sekretarijat za obrazovanje i dečju zaštitu ili Ministarstvo, znači da se to centralizuje - kaže Velibor Božović.

Da se celokupno finansiranje rada škola prebaci ili Ministarstvu prosvete ili lokalnim samoupravama, podržavaju i u Ministarstvu za državnu upravu i lokalnu samoupravu. Kažu, zbog podeljene odgovornosti za finansiranje, lokalne samouprave ne posmatraju škole kao deo svog sistema. I Ministarstvo finansija loptu prebacuje u dvorište Ministarstva prosvete.

- Problem je dosta složen, sve je to uvezano sa čitavim sistemom raznih zakona i propisa, i nije moguće na jednom mestu jednu stvar popraviti i promeniti pa da se to reši, već čitav splet propisa mora da se usaglasi. Za sada to nije moguće - kaže Snežana Marković.

I dok ne postane moguće, predlaže se da škole unapred planiraju potrebna sredstva.

Državni sekretar u Ministarstvu za državnu upravu i lokalnu samoupravu Ivan Bošnjak kaže da bi bilo dobro da ubuduće svaka škola sa svojim finansijskim planom bude deo usvajanja lokalnog budžeta, da finansijske službe u gradovima i opštinama mogu precizno da prate troškove koje im generišu škole na njihovoj teritoriji.

Ministarstvo prosvete poziva i na jaču kontrolu trošenja sredstava u gradovima i opštinama, kako bi obrazovanje bilo bar pri vrhu prioriteta.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Socijalno-ekonomski-savet-opet-nije-utvrdio-minimalnu-cenu-rada.sr.html>

Минималац и догодине 21.000 динара?

Послодавци и синдикати нису се договорили о минималној месечној заради у 2016.

Минимална зарада (у еврима)	Србија	174
	Македонија	131
	Албанија	149
	Бугарска	184
	Црна Гора	193
	Хрватска	396
	Словенија	791
	Немачка	1.473
	Холандија	1.502
	Луксембург	1.923

Чланови Социјално-економског савета (СЕС) нису се договорили о износу минималне цене рада за 2016. годину, речено је после седнице тог тела. Коначну одлуку треба да донесе влада, јер је данас законски рок до кога треба да се утврди минимална зарада за наредну годину. Синдикати сматрају да минимална цена рада треба да буде повећана са садашњих 121 на 143,5 динара по радном сату, а послодавци и представници ресорних министарстава оцењују да се нису стекли услови за њено повећање.

Одржана је прва тематска седница СЕС-а у 2015. години и једина тачка дневног реда била је утврђивање минималне цене рада по радном часу, јер на седници тог тела одржаној прошлог понедељка није постигнут договор око тога.

Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Александар Вулин казао је на конференцији за новинаре да то што чланови СЕС-а нису успели да се договоре око висине минималне цене рада за наредну годину не значи да су неодговорни и нагласио да „нико није срећан што договор није постигнут”.

- У овом тренутку нисмо у стању да на леђа, пре свега послодаваца, превалимо још један терет - казао је Вулин.

Небојша Атанацковић, председник Уније послодаваца Србије (УПС) је рекао да је став послодаваца био да нема услова за повећање минималне цене рада по радном часу за 2016, зато што би онда укупни издаци за рад били већи него што би то привреда могла да поднесе и што би то повукло и повећање осталих плата.

Према речима председника Самосталног синдиката Србије Љубисава Орбовића, синдикати су били јединствени у ставу да се минимална цена рада у наредној години, са 121 динар по сату, повећа на 143,5 динара, без пореза и доприноса. Договор није постигнут, казао је Орбовић, зато што Министарство финансија није изашло са подацима зашто треба да минимална цена остане иста и зашто не треба да се повећа. Он је додао да је Министарство финансија саопштило само да 61.500 запослених у јавном сектору прима минималну зараду и да би повећање минималне цене рада по радном часу коштало буџет неколико милијарди, али нико није израчунао колико.

Из свега наведеног следи закључак да су против повећања „минималца” у 2016. били послодавци и држава, тако да су представници „света рада” у Социјално-економском савету остали у мањини. Следећи ту логику, треба очекивати да ће влада данас саопштити да ће минимална цена рада и у наредној години остати на 121 динар по сату. Ако се то деси, минимална месечна зарада запосленог у 2016. биће 28.430 динара бруто, односно око 21.000 нето. Минимална зарада се увећава за минули рад, топли оброк, а евентуално и регрес.

Претходно минимална цена рада у Србији није повећавана од 2012. године и износила је 115 динара.

Љубиша Несторовић, председник Самосталног синдиката хемије и неметала Србије, изјавио је за Танјугу да око 20.000 радника у Србији прима минималну зараду у предузећима, али да, свеукупно гледано, око 150.000 радника у Србији „ради у оквирима минималне зараде”.

Он је појаснио да 20.000 људи прима минималну зараду у предузећима где постоје правилници о раду и колективни уговори, да око 50.000 њих прима више од минималне зараде, а да им се доприноси уплаћују на минималац, што како је казао, штети и Фонду ПИО и здравству, а посебно раднику коме ће сутра када оде у пензију примања бити знатно мања због тога.

„Процењује се да око 70.000 људи искључиво прима минималну зараду и они углавном раде по кафићима, бутицима и продавницама”, казао је Несторовић.

Закон о раду прописује да се при утврђивању минималне цене рада полази од егзистенцијалних и социјалних потреба запосленог и његове породице изражених кроз вредност минималне потрошачке корпе, кретања стопе запослености на тржишту рада, стопе раста бруто домаћег производа, кретања потрошачких цена, продуктивности и просечне зараде у Републици.

Синдикати су упозоравали да се „минималац“ за 2016. мора повећати, јер спада у ред најнижих примања у региону - свега 174 евра. Иза нас су једино Македонија - са 131 и Албанија - са минималном зарадом од 149 евра. У БиХ минимална зарада износи 191, Црној Гори 193, Хрватској 396, а у Словенији чак 791 евро. У Бугарској, која је чланица ЕУ, минималац износи 184 евра.

У Немачкој је минимална зарада 1.473, Холандији 1.502, Луксембургу 1.923 евра...

Иако се разлике у минималним платама чине прилично велике, када се посматрају према паритету куповне моћи, односно када се узму у обзир разлике у ценама, упућени тврде да је однос између најмање и највеће минималне плате у Европи 1:4.

А. Микавица

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/bez_zaostalih_plata_do_kraja_maja_2016_godine.4.html?news_id=307905

Realizacija socijalnog programa u Zastavi kamionima treba da počne ove sedmice

Bez zaostalih plata do kraja maja 2016. godine

AUTOR: Z. RADOVANOVIĆ

Kragujevac - Vlada Srbije, napokon je, tri i po meseca nakon izjašnjavanja zaposlenih, odobrila socijalni program za sve one radnike koji, mahom uz otpremnine od po 200 evra po godini staža, žele da napuste Zastavu kamione, potvrđeno je, u poslovodstvu Zastavine fabrike kamiona.

U menadžmentu te fabrike takođe potvrđuju da će realizacija socijalnog programa početi tokom ove sedmice, odnosno čim Ministarstvo za rad, zapošljavanje i socijalnu politiku "prebaci" na račun Kamiona oko 100 miliona dinara, koliko je predviđeno za otpremnine prekobrojnim "kamiondžijama". Podsetimo da je krajem maja za dobrovoljni odlazak iz fabrike, mahom uz otpremnine od po 200 evra po godini radnog staža, izjasnilo 190 od preostalih oko 240 radnika Zastave kamiona.

Uoči minulog vikenda, međutim, na fabričkim oglasnim tablama postavljeno je obaveštenje kojim se svi oni koji su se izjasnili za socijalni program pozivaju da, u roku od 30 dana, potpišu sporazum o rešavanju međusobnih prava i obaveza, a čijom se verifikacijom prekobrojni radnici obavezuju da neće tražiti isplatu zaostalih zarada do kraja maja 2016., do kada traje zaštita fabrike od potraživanja poverilaca (do početka meseca, nije važila za zaposlene), ili do konačnog rešavanja statusa preduzeća. Radnicima kragujevačke fabrike kamiona se, koliko je poznato, u proseku duguje po desetak i više plata.

Veliki broj bivših i sadašnjih radnika Zastave kamiona tužio je fabriku tražeći isplatu zaostalih zarada, a sud je, u međuvremenu, doneo brojna rešenja koja "kamiondžijama" omogućavaju ostvarenje tog prava. Kako je fabrička kasa prazna, to sudski izvršitelji već nedeljama popisuju, pa i rasprodaju pokretnu imovinu Kamiona (teretna i putnička vozila, gume, strugove i drugo), čime se najozbiljnije dovodi u pitanje dalji opstanak jedine fabrike za proizvodnju srednjih i lakih kamiona u Srbiji, na Balkanu i šire, ukoliko toj firmi više zaista ima spasa.

Nevolja sa sporazumom koji poslovodstvo nudi radnicima Kamiona leži u činjenici da bi svi oni koji su tužili fabriku, sada morali da povuku tužbe i da, pritom, plate sudske troškove, s time što će, smatraju upućeni, gotovo izvesno, već krajem maja naredne godine, morati ponovo da "presavijaju tabak". Ovde, naime, malo ko veruje da će situacija u fabričkoj kasi, krajem maja 2016, da bude bolja no sada, ili da će Zastava kamioni tokom naredne godine da dobije strateškog partnera.

Zarad spašavanja onog što se u Kamionima spasiti može, ponovimo ako više išta može, država je, doduše, početkom meseca, toj Zastavinoj fabrici dala ovlašćenje, sa potpisom ministra odbrane Bratislava Gašića, da može da nastavi sa programom istraživanja i proizvodnje neborbenih vozila za potrebe Vojske Srbije. Pošto se, prema Zakonu o proizvodnji vojnog naoružanja i opreme, preduzećima koja se bave (i) tim poslovima, ne mogu prinudno naplaćivati neizmirene obaveze ni prema zaposlenima, to je ovlašćenjem o nastavku istraživanja i proizvodnje neborbenih vozila Zastavina fabrika kamiona postala zaštićena i od sudskih rešenja koja se odnose na isplatu zaostalih zarada radnicima, tako da je donekle nejasno zašto poslovodstvo realizaciju socijalnog programa uslovljava odricanjem prekobrojnih radnika, makar i oročenim, od potraživanja zarađenih prinadležnosti. Fabrika je, inače, kao deo grupe Zastava vozila, krajem maja svrstana u red 17 domaćih preduzeća od strateškog značaja za srpsku privredu, te je, po tom osnovu zaštićena od ostalih poverilaca do 1. juna naredne godine.

U poslovodstvu Zastave kamioni se nadaju da će nastavak istraživanja i proizvodnje vozila za potrebe Vojske Srbije, koje je u toj fabrici počelo još pre desetak godina, najpre spasiti firmu, a potom omogućiti i njen razvoj, kako bi preduzeće "postalo atraktivnije" za nekog od potencijalnih inostranih partnera. Većina "kamiondžija" nikako, međutim, ne deli optimizam menadžmenta. Naprotiv, većina tvrde da više nema ni para, ni kadrova, ni uslova za bilo kakvu proizvodnju u Zastavi kamionima.

Šta je sa Kinezima?

Prema nedavnim informacijama iz grupe Zastava vozila, tender za privatizaciju Zastave kamiona i fabrike Zastava specijalni automobili iz Sombora mogao bi da bude raspisan tokom narednog meseca. Za privatizaciju Zastave kamioni do skora je bilo zainteresovano desetak inostranih firmi, među kojima su i najveće kineske kompanije, državna JAK motors i privatna Huanh hai, sa kojima su kragujevačke "kamiondžije" prošle godine potpisale memorandum o razumevanju, kojima je predviđeno formiranje zajedničke fabrike, sa jednom od njih, sa sedištem u Kragujevcu. Uprkos potpisanim memorandumima, od tih kineskih kompanija, saznaje se, već mesecima nema ni traga ni glasa. Predsednik Srbije Tomislav Nikolić koji je, prošle godine bio svojevrsni posrednik u potpisivanju memorandum sa firmom Hunag hai, nedavno je u Kini pozvao tamošnju Komšaniji Šansi automobili da ulaže u kragujevačku fabriku kamiona i FAP iz Priboja. Predsednik kineske kompanije kurtoazno je uzvratilo "da će razmotriti tu mogućnost".

Da li je realna pretnja sindikata novim protestom u školama

I razjedinjeni u štrajk

Zajednički nastup sva četiri sindikata je pod znakom pitanja, s obzirom na to da su se na jednoj strani našli Sindikat obrazovanja Srbije, GSPRS "Nezavisnost" i Sindikat radnika u prosveti Srbije, a na drugoj Unija sindikata prosvetnih radnika

AUTOR: V.ANDRIĆ

- Sastanak predstavnika četiri reprezentativna sindikata obrazovanja, na kome bi trebalo da bude doneta odluka o štrajku, još nije zakazan, a u ovom trenutku niko se ne usuđuje da prognozira kada bi protest mogao da počne. Pod znakom pitanja je i zajednički nastup sva četiri sindikata, s obzirom da su se na jednoj strani našli Sindikat obrazovanja Srbije, GSPRS "Nezavisnost" i Sindikat radnika u prosveti Srbije, a na drugoj Unija sindikata prosvetnih radnika, koja je praktično vodila prethodni protest.

Predsednik Nezavisnog sindikata prosvetnih radnika Vojvodine Ranko Hrnjaz kaže za Danas da će odluku o eventualnom protestu doneti glavni odbori, napominjući da je njegov stav da "štrajk bude efikasan kako bi se zadao udarac vlasti".

- Ja sam bio protiv načina na koji je vođen prethodni štrajk. Novi mora da bude dobro pripremljen i da se pronađe modalitet po meri, a ne da se vodi šarlatanski. Ljudi na terenu su ogorčeni, stanje u školama nikad nije bilo gore. Direktori mnogih škola još nisu dobili odgovor da li mogu da formiraju odeljenja, ništa nije urađeno sa ukрупnjavanjem norme, podgrupe za praćenje angažovanja tehnoloških viškova po školskim upravama šalju pitanja centralnoj komisiji iz koje ne stižu odgovori, analizira Hrnjaz trenutnu situaciju.

On navodi da je od 10 tačaka preciziranih u sporazumu koji su sindikati potpisali sa vladom nakon poslednjeg protesta, ispunjena samo jedna - a to je da se štrajk prekida.

- Poseban kolektivni ugovor jeste usvojen, ali je on nesprovodljiv, jer nisu promenjeni članovi Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja koji regulišu prijem u radni odnos i preuzimanje zaposlenih. Kada će prosvetnim radnicima biti isplaćena obećana pomoć i šta je sa platnim razredima, pitanja su na koja nam niko ne odgovara, ističe Ranko Hrnjaz.

Upitan da li je pretnja novim protestom realna, s obzirom da je prethodni okončan porazom prosvetara, a pre toga razmimoilaženjem reprezentativnih sindikata, Srećko Mihailović, direktor Centra za razvoj sindikalizma, odgovara da "sindikati obrazovanja moraju da štrajkuju jer njihovi članovi sigurno nisu zadovoljni, pre svega zato što obećano nije ispunjeno". U suprotnom bi, kaže, gubljenje poverenja u sindikalno rukovodstvo bilo nastavljeno. Mihailović za Danas dodaje da je drugo pitanje da li će štrajk dovesti do ispunjenja zahteva, napominjući da to ne zavisi samo od štrajkača.

Branislav Pavlović, predsednik Sindikata obrazovanja Srbije, kaže da pretnja novim protestom nije

pucanj u prazno i da su ovoga puta zahtevi realni, jer prosvetni radnici traže da vlada ispuni ono što je potpisala u sporazumu, dok je u prethodnom štrajku traženo nemoguće - da obrazovanje bude izuzeto od smanjena plata za 10 odsto i to nakon što je usvojen zakon kojim je ova mera predviđena.

- Ne bih merio prethodni zahtev stepenom njegove realnosti već pre solidarnošću. Zahtev da prosveta bude izuzeta od smanjenja plata u odnosu na sve druge govori o izvesnom stepenu nesolidarnosti, ali i o našem sindikalnom pokretu, kaže Mihailović, uz opasku da je zahtev sindikata da vlada ispuni ono što je obećala u sporazumu opravdan.

Upitan da li članstvo može da ima poverenja u sindikalne lidere koji su vodili prethodni štrajk, ako se zna da se on završio neslavno, Mihailović odgovara da je to pitanje unutarsindikalne politike.

- Teško je da o tome bilo ko spolja sudi, ali je i pitanje da li na to ima moralno pravo. Treba imati na umu da članovi sindikata sami izdržavaju svoja rukovodstva. Dakle, oni ih plaćaju i u krajnjoj liniji odlučuju ko će ostati na čelu sindikata - poručuje Mihailović, ocenjujući da ostavka, koju je posle štrajka jedino podnelo kompletno rukovodstvo Unije sindikata prosvetnih radnika, govori o "novom moralu sindikalnih lidera".

Ranko Hrnjaz kaže da to što isti ljudi ponovo pozivaju prosvetne radnike da štrajkuju može biti problem. On, međutim, ne isključuje mogućnost pregrupisanja na sindikalnoj sceni, jer "među članstvom ima nezadovoljnih načinom na koji je vođen prethodni protest".

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/gazde-i-drzava-protiv-povecanja-minimalca>

Газде и држава против повећања минималца

Висина минималне цене рада, без пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање, за период јануар- децембар 2016. износи 121 динар по радном часу, одлучила је Влада Србије.

Како се наводи у саопштењу, Влада је ову одлуку донела у складу са чланом 112 Закона о раду, који прописује да, уколико Социјално-економски савет Србије не утврди минималну цену рада у року од 15 дана од дана почетка преговора, висину минималне зараде утврђује Влада, и то најкасније 15. септембра текуће године за наредну календарску годину.

Председник Уније послодаваца Небојша Атанацковић је на конференцији за новинаре у Влади Србије рекао да одлука није донета због различитих ставова чланова СЕС-а, односно синдиката и послодаваца. Синдикати су тражили да се цена рада по радном сату са садашњег 121 динара, повећа на 143,5, док представници послодаваца сматрају да она не би требало да се мења јер се у привреди још увек нису стекли услови за то.

Министар рада Александар Вулин рекао је да су представници Владе и ресорног министарства били на становишту да у овом тренутку нема могућности да се превали још један терет на леђа, првенствено приватних послодаваца, односно да се нису стекли услови да се цена рада повећа. Он је такође навео да ће коначну одлуку о томе сутра донети Влада Србије.

- Став је јасан и не очекујем његову промену, свеједно, то мора да потврди Министарство финансија јер формалну одлуку доноси Влада на предлог тог министарства - рекао је Вулин.

Он је указао на то да су представници синдиката и послодаваца у СЕС-у одговорни, да су и једни и други у праву и да заступају своја чланства, и да су сви изнети аргументи валидни.

На питање да ли би смањење намета за послодавце могло утицати на могућност повећања плата, Вулин је казао да на то питање одговор може дати Влада и представници министарстава финансија и привреде те да не може да се о томе изјасни.

- Добри резултати постоје, стање у финансијама је боље, а да ли то можемо искористити већ у првој години или у неколико месеци, то је већ велико питање. На то може одговор да вам да комплетна Влада, Министарство финансија и Министарство привреде, који су корисници буџетских средства - рекао је Вулин.

Атанацковић је рекао да послодавци сматрају да се у привреди нису стекли услови за повећање цене рада и да би то са собом повлачило и повећање других плата које нису на минималцу. Он је подсетио на то да послодавци већ годинама траже да се смање доприноси по основу рада јер је, како је казао, ниво од више од 60 одсто, колико се за то издаваја, неодржив.

- Тиме бисмо смањили рад на црно и послодавци би били стимулисани да запошљавају нове раднике и то би значило истовремено и могућност повећање плата радника - рекао је он.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић рекао је да основни разлог што се није могао постићи договор о минималцу Министарство финансија, које, како је казао, није изашло с подацима и аргументима зашто она треба да остане на нивоу од 121 динар или да буде већа у наредној години.

- Очито је да је један од основних проблема то што се без преговора с ММФ-ом не може доћи до одлуке о минималцу - рекао је он.

В. Ђуричић

Вулин: Нико није срећан

- Нико није срећан што се минимална цена рада у јавном сектору односи на 61.500 запослених, то је велики број, а још већ број је оних на које се односи у реалном сектору - рекао је Вулин. Он је подсетио на то да Влада намерава да повећа и плате и пензије, и да ће их повећати тамо где их је смањивала, као и онима којима уопште није смањивала, односно онима с најнижим примањима.

- Да смо ишли на повећање цене рада, било би доведено у питање и повећање плата и пензија за оне који не примају минималну зараду, односно за оне који су до сада примали минималну зараду, а нису ни на који начин били погођени мерама штедње. Морамо гледати целу слику - поручио је Вулин.

<http://www.akter.co.rs/26-ekonomija/print-140075-srbija-me-u-najgorima.html>

SRBIJA MEĐU NAJGORIMA

FoNet

Ujedinjeni granski sindikat "Nezavisnost" saopštio je danas da raspoloživi statistički pokazatelji ukazuju da je minimalna zarada u Srbiji među najnižima u Evropi i da su u tom pogledu od Srbije lošiji samo Albanija i Makedonija

Uporedni pregled mesečnih zarada u evrima ukazuje da je minimalna zarada u Srbiji 174, Bugarskoj 184, Bosni i Hercegovini 191, a u Crnoj Gori 193 evra, piše u saopštenju.

Slede Rumunija sa 218 evra mesečne minimalne zarade, Češka sa 332, Mađarska sa 333, Slovačka sa 380 i Hrvatska sa 396 evra najmanje zarade.

Na vrhu liste zemalja iz istočne i jugoistočne Evrope nalaze se Poljska sa 410 evra minimalne zarade i Slovenija, u kojoj se mesečno najmanje zaradi 791 evro, navodi UGS Nezavisnost.

Minimalnu zaradu nižu od Srbije imaju samo Albanija sa 149 i Makedonija sa 131 evrom.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2015&mm=09&dd=14&nav_id=1039018

"Pokrećemo, fabrika ne ide u staro gvožđe"

Predsednik Saveza samostalnih sindikata Čačka Slobodan Jelić rekao je da preduzeće "Umka" neće čačansku FH "Božo Tomić" pretvoriti u staro gvožđe.

IZVOR: TANJUG

"Ponovo će biti pokrenuta proizvodnja, poslovni program, sakupljanje i prerada starog papira i drugih vrsta ambalažnog otpada, kao i izrada ambalaže za vino i konditorske proizvode", kazao je Jelić i dodao da će doći i do zapošljavanja novih radnika.

Fabrika hartije "Božo Tomić" iz Čačka prodana je preduzeću "Umka" kao pravno lice po ponuđenoj ceni od 102 miliona dinara, iako je njena vrednost procenjena na 588 miliona.

Za prodaju je bila neophodna saglasnost Odbora poverilaca jer je kartonka iz Umke ponudila iznos manji od 50 odsto procenjene vrednosti, ali je i jedina uplatila depozit.

Prema rečima zamenika gradonačelnika Čačka, Radenka Lukovića Odbor poverilaca činili su JP "Gradac", ZOIL "Dunav" i predstavnik bivših radnika Fabrike hartije Miloš Tripković.

"JP Gradac je dalo saglasnost za prihvatanje ponude preduzeća Umka, kao i Miloš Tripković i na taj način je dobijena većina za prodaju FH. U toku ove sedmice očekujemo i odluku ZOIL 'Dunava', ali ona neće ništa suštinski promeniti", rekao je Luković.

On je dodao da je ponuda bila zadovoljavajuća i da je razvojni koncept kartonke iz Umke bio presudan, a ne cena, jer predviđa dalji razvoj i zapošljavanje u nekadašnjem čačanskom gigantu.

Prema njegovim rečima stečajni upravnik je prosledio odluku Odbora poverilaca Agenciji za privatizaciju.

Luković je naglasio da je lokalna vlast dobila čvrsta uverenja da će se nastaviti sa osnovnom delatnošću, uložiti u Fabriku hartije oko četiri miliona evra, kao i da će se postojeća oprema i mašine pregledati i rekonstruisati u cilju podizanja produktivnosti.

Fabrika hartije je 17. jula 2007. godine prodana firmi "Čestijm" iz Sofije. Proizvodnja je obustavljena početkom 2011. godine kada je blokiran račun zbog neizmirenih obaveza za električnu energiju, vodu i potrošene zalihe sirovina. Agencija za privatizaciju je raskinula ugovor sa bugarskom kompanijom u decembru 2011. i postavila zastupnika fabričkog kapitala. Obaveze FH iznose 2,1 milijardi dinara.
